

Rok XXX nr 7 (294) wrzesień 2025

Do użytku wewnętrznego

Być Kościołem

MIESIĘCZNIK PARAFII PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO W GLIWICACH

**14 września
Uroczystość
Podwyższenia
Krzyża Świętego**

**W Krzyżu
nadzieja...**

Wizytacja wspólnoty zakonnej w Gliwicach

W dniach 11-16 września nasza gliwicka wspólnota zakonna przeżywała ważne wydarzenie – wizytację prowincjalną. Gościliśmy ojca prowincjała **Dariusza Paszyńskiego** oraz wikariusza prowincji **Mariusza Mazurkiewicza**, którzy przybyli, aby towarzyszyć braciom w modlitwie, wysłuchać ich doświadczeń oraz podzielić się pasterską troską o życie i posługę naszego domu zakonnego.

Wizytacja rozpoczęła się dniem skupienia. Wspólnota zakonna zgromadziła się na modlitwie i refleksji, a wieczorem uczestniczyła we Mszy świętej o godz. 18:30 w naszym kościele. Dzień zakończyła adoracja Najświętszego Sakramentu i modlitwa komplety; był to szczególnie czas oddania Bogu całej wspólnoty i dzieł, które prowadzi.

W kolejnych dniach odbywały się spotkania zarówno wewnętrzne, jak i z zewnętrznymi przedstawicielami Kościoła i parafii. Wizytatorzy odwiedzili księdza biskupa **Sławomira Odera**, rozmawiali z radą domową i ekonomem prowincji, a także spotkali się z rodzinami osób konsekrowanych pochodzących z naszej parafii oraz z oblatami – świeckimi, którzy wspierają naszą duchowość i misję. Nie zabrakło również wspólnej modlitwy Koronką do Bożego Miłosierdzia.

Niedziela, 14 września, była dla całej parafii dniem odpustu, który stał się pięknym tłem wizytacji. Następnie, w poniedziałek, odbyło się spotkanie wizytatorów z duszpasterzami, a wieczorem Msza święta z udziałem rady parafialnej i przedstawicieli grup duszpasterskich. Był to cenny czas wymiany doświadczeń między zakonnikami a świeckimi, zaangażowanymi w życie wspólnoty.

Zwieńczeniem wizytacji była uroczysta Eucharystia we wtorek, 16 września, połączona z Nowenną do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Wspólnota dziękowała Bogu za dar obecności wizytatorów, ich słowo zachęty i umocnienia w codziennym posługiwaniu.

Wizytacja wspólnoty zakonnej była dla nas momentem zatrzymania i refleksji nad powołaniem, misją i służbą. Pokazała także, jak ważne jest wzajemne wsparcie i jedność – zarówno w życiu zakonnym, jak i we współpracy z parafią. Dziękujemy Ojcu Prowincjałowi i Wikariuszowi za ich pasterską obecność, a wszystkich prosimy o modlitwę w intencji naszej wspólnoty.

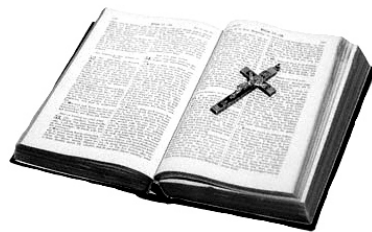
o. Stanisław Madejczyk, proboszcz

Kawiarenka parafialna po wakacjach zaprasza

Zapraszamy do kawiarenki parafialnej. Ruszamy po wakacyjnej przerwie. Zapraszamy na kawę, herbatę, ciastko. W cieplejsze dni będzie też lemoniada. Zapraszamy w niedziele 21.09 i 28.09. po Mszy św. o 9:30 i 11:00.

WYPLŹYŃ NA GŁĘBIĘ

28 września 2025

XXVI Niedziela Zwykła

Am 6,1a.4-7 Ps 146 1 Tm 6,11-16 Łk 16,19-31

Podążaj za sprawiedliwością, pobożnością, wiarą, miłością, wytrwałością, łagodnością! (1Tm 6,11)

5 października 2025

XXVII Niedziela Zwykła

Ha 1,2-3;2,2-4 Ps 95 2 Tm 1,6-8.13-14 Łk 17,5-10

Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: „Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze”, a byłaby wam posłuszna. (Łk 17,6)

12 października 2025

XXVIII Niedziela Zwykła

2 Krl 5,14-17 Ps 98 2 Tm 2,8-13 Łk 17,11-19

Jeśli odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeczyć siebie samego. (2Tm 2,13)

19 października 2025

XXIX Niedziela Zwykła

Wj 17,8-13 Ps 121 2 Tm 3,14 – 4,2 Łk 18,1-8

Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte, które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie. (2Tm 3,14-15)

Wiara.

Potrzeba jej niewiele, tyle, co małe ziarenko.

To ona ma być naszą przewodniczką w życiu, za nią mamy podążać, nią się kierować.

To przez nią zostaniemy zbawieni.

Nawet gdy gdzieś ją zgubimy, On w nas wierzy i pozostaje wierny.

Aleksandra Gawor

INTENCJE ŚWIATOWEJ SIECI MODLITWY PAPIEŻA

PAŹDZIERNIK 2025

O współpracy między wyznawcami różnych tradycji religijnych

Módlmy się, aby wyznawcy różnych tradycji religijnych współpracowali ze sobą na rzecz obrony i budowania pokoju, sprawiedliwości oraz braterstwa.

Kurs Alpha

Odkryjmy na nowo naszą wiarę: Zapraszamy na Kurs Alpha!

Czy zastanawiasz się czasem nad sensem życia? Szukasz odpowiedzi na pytania o wiarę, Boga i Kościół? A może masz bliskich, którzy oddalili się od Kościoła i pragniesz, by na nowo odkryli Jego piękno?

Z radością chcemy Was zaprosić na wyjątkowe spotkania, które mogą odmienić Wasze spojrzenie na wiarę. To **Kurs Alpha**, inicjatywa, która od lat pomaga ludziom na całym świecie odkrywać i odnawiać swoją relację z Bogiem.

Czym jest Kurs Alpha?

To seria 11 cotygodniowych spotkań, podczas których wspólnie odkrywamy podstawy wiary chrześcijańskiej. Nie jest to kurs teologii, ale raczej przestrzeń do swobodnej rozmowy. Każde spotkanie składa się z trzech części:

- **Wspólny posiłek:** Rozpoczynamy od prostego poczęstunku, który sprzyja nawiązaniu relacji.
- **Wykład:** Po posiłku wysłuchujemy krótkiego, inspirującego wprowadzenia do tematu dnia, np. "Kim jest Jezus?", "Jak Bóg do nas mówi?".
- **Dyskusja:** Najważniejsza część! W małych grupach dyskutujemy o usłyszonym temacie. W atmosferze wzajemnego szacunku i otwartości możemy pytać o wszystko, co nas nurtuje, bez obawy przed oceną. **Na Alpha nie ma głupich pytań!**

Dla kogo jest Alpha?

Kurs Alpha jest dla każdego, bez względu na to, kim jesteś i w co wierzysz. Szczególnie jednak zapraszamy:

- osoby wierzące, które chcą pogłębić swoją relację z Bogiem.
- osoby poszukujące, które chcą poznać chrześcijaństwo,
- osoby, które oddaliły się od Kościoła i pragną odnowić swoją wiarę,
- tych, którzy mają pytania i wątpliwości dotyczące wiary.

Zachęć bliskich! Jeśli znasz kogoś, kto szuka sensu w życiu lub ma wiele pytań o wiarę, Kurs Alpha jest idealnym miejscem, by go zaprosić. To przyjazne i otwarte środowisko, które może stać się początkiem wielkiej przygody z Bogiem.

Pierwsze spotkanie odbyło się w poniedziałek, **22 września, o godzinie 18:00** w domku parafialnym. Można dołączyć również w kolejne poniedziałki o 18:30 (do 13. października). Warto zrobić ten krok w stronę Boga.

Do zobaczenia na Alpha!

Matka Boża Wspomożycielka Wiernych

Gdy jedziemy na wakacje lub jakiś inny krótki wyjazd, omijamy główne trasy, wybieramy drogi boczne, spokojne, z małym ruchem samochodowym, bez wszechobecnych TIR-ów. Można tu zobaczyć pełne uroku i spokoju małe miasteczka, wioski, które żyjąc z dala od zgiełku wielkich metropolii, mają wiele do zaoferowania. Są urocze, czyste, zadbane, z miłymi i życzliwymi ludźmi. Zobaczyć w nich można wiele wspaniałych rzeczy – dworki, pałace, ratusze, kamienice i... kościoły, w których znajdują się obrazy, rzeźby, polichromie i niejednokrotnie ciekawe historie.

Jakiś czas temu postanowiliśmy, przy okazji różnych wyjazdów, zwiedzać kościoły, ze szczególnym uwzględnieniem wizerunków Matki Bożej. Pamiętajmy, że Matka Boża jest jedna, natomiast Jej wizerunków niezliczona liczba. W każdym kościele, jest chociaż jeden Jej obraz,

w niektórych jest ich nawet kilka. Są różne, niektóre takie sobie, niektóre ładne, a niektóre są przepiękne. Są obrazy powszechnie znane, cudowne, koronowane, w złotych lub srebrnych sukienkach i te obrazy ukryte w małych kościółkach, które my lubimy najbardziej. Nie chodzi tu oczywiście o wartość ich materialną, ale o ich urok, siłę przyciągania, mistrzostwo artysty, w jaki sposób wyobrażał sobie Maryję. W tym ogromie malowideł wiele ma swoje nazwy. Nie chodzi o nazwy ikonograficzne, które są przypisane konkretnym typom wizerunku: Hodegetria, Matka Boża Śnieżna, Bolesna, Różańcowa, Eleusia, i in. Wiele z nich pochodzi od nazw miejscowości, ale są też nazwy typu Matka Boża Dobrej Nadziei, Dobrej Drogi, Macierzyństwa, Literacka itd. Są miejsca, w których budowano kościoły i umieszczano w nich obrazy, i są obrazy, które wybierały sobie miejsca na kościół. Takie kościoły są miejscem szczególnego kultu. Wierni pielgrzymują tu i składają wota. Chciałabym przedstawić kilka takich obrazów lub rzeźb z ciekawymi historiami. Każda diecezja ma swoje sanktuaria, żywe lub zapomniane, ale ma też wiele kościołów gdzie warto zajrzeć i zobaczyć naprawdę ciekawe rzeczy. Dlatego proponuję podróż po Polsce śladami wizerunków Matki Bożej.

Natomiast dzisiaj, przekornie, polecam wycieczkę do Czech. Niecałe dwie godziny drogi od Gliwic leży miejscowość Złote Hory, a nieopodal na wzgórzu sanktuarium Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych (Mariahilf). Kościół z 1718 r. został wysadzony w powietrze przez komunistów w 1973 r., a w 1995 r. został konsekrowany nowy kościół pielgrzymkowy, odbudowany z datków wiernych. W kościele znajduje się cudowny obraz Matki Bożej z 1718 r., ufundowany przez córkę radnego miejskiego, który szczęśliwie przyszedł na świat w tym miejscu – szczególnie czczony przez kobiety w ciąży i dziękujące za potomstwo (Msza św. w niedziele 10:30 i 15:00).

Nowy rok katechetyczny

Serdecznie zapraszamy wszystkie dzieci – ministrantów, marianki, scholę oraz chętnych do służby przy ołtarzu na spotkania, które odbywają się w sobotę o godz. 10:00. Przypominamy również, że w każdą niedzielę o godz. 11:00 sprawowana jest Msza św. dla dzieci. Do końca września trwają także zapisy dzieci pierwszokomunijnych u o. Ireneusza Krzywonia.

Młodzież zachęcamy do włączenia się w działalność parafialnej oazy i scholii. Spotkania rozpoczynamy w piątek Mszą św. o godz. 18.30. Jednocześnie informujemy, że spotkanie młodzieży oraz zapisy do bierzmowania dla pierwszego roku będą 10 października (piątek) również po Mszy św. wieczornej. Natomiast spotkanie młodzieży przygotowującej się do bierzmowania (II rok) odbędzie się 3 października (piątek) po Mszy św. wieczornej.

o. Stanisław Madejczyk, proboszcz

Wieczyste śluby zakonne

15 sierpnia 2025 r. w sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy na Podgórzu w Krakowie, przy naszym seminarium, odbyła się uroczysta Eucharystia, podczas której dwaj bracia klerycy, Kacper Grabowski i Stanisław Stańczyk, kończący V rok formacji, złożyli wieczyste śluby zakonne na ręce ojca prowincjała Dariusza Paszyńskiego CSsR. Oddali się na zawsze Chrystusowi w naszym Zgromadzeniu i od tej chwili będą redemptorystami do końca swojego życia. Wydarzenie to było powodem wielkiej radości i dumy nie tylko seminarium, ale i całego Zgromadzenia. W wydarzeniu uczestniczyły nasze rodziny, bliscy i przyjaciele a także parafianie z naszych rodzinnych miejscowości. Na wydarzenie to przyjechało również około 30 redemptorystów pracujących z całej Polski jak i na misjach poza granicą naszego kraju.

Br. Stanisław Stańczyk

Spotkanie Rady Parafialnej z o. Prowincjałem

15. września po wieczornej Mszy Świętej odbyło się spotkanie rady parafialnej i liderów naszych wspólnot z prowincjałem o. Dariuszem Paszyńskim oraz z wikariuszem prowincjała o. Mariuszem Mazurkiewiczem. Na początku przywitał wszystkich proboszcz o. Stanisław Madejczyk po czym oddał głos wizytującym ojcom. Ojciec prowincjała poprosił, aby każda z przybyłych osób się przedstawiła i powiedziała jaką ma funkcję w parafii. Na spotkaniu byli przedstawiciele naszych wspólnot i grup parafialnych: marianki i ministranci, Oaza Dzieci Bożych i Oaza Młodzieżowa, szafarze Komunii Świętej, schola dziecięca, zespół młodzieżowy, Wspólnota Osób Niepełnosprawnych „Stokrotki”, redakcja gazetki parafialnej „Być Kościołem”, wspólnoty Magnificat i Niosąca Ducha, Domowy Kościół, Świeccy Misjonarze Najświętszego Odkupiciela, Róże Różańcowe i Bractwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy. o. Dariusz i o. Mariusz wysłuchali z ciekawością, jak działa nasza parafia, jak się rozwija oraz jakie wydarzenia organizujemy w parafii. Ojcowie byli zachwyceni dużym zaangażowaniem świeckich przy naszej parafii.

Daria Mościńska

Pielgrzymi nadziei (9)

O nadziei

O nadziei można różnie. Optymistycznie, ale i pesymistycznie. Wierząc w nią albo i nie wierząc. Szczerze albo z sarkazmem. Poetycko albo wręcz przyziemnie. Można rozróżniać nadzieje małe i większe, ale trzeba wyróżnić nadzieję wielką. Ważna jest świadomość grzechów przeciw nadziei, prowadzących do zuchwałej ufności. Proponujemy wybór

różnych cytatów, bardziej lub mniej pobożnych. Bardzo wymowny ale i prawdziwy jest ostatni na tej liście.

Lecz zaklinam – niech żywi nie tracą **nadziei**

I przed narodem niosą oświaty kaganiec; (Juliusz Słowacki *Testament mój*)

Nie porzucaj **nadzieje**,

Jakoć się kolwiek dzieje. (Jan Kochanowski *Pieśni II, 9*)

Wiatrem nadziane puknęły **nadzieje**. (Jan Kochanowski *Pieśni II, 8*)

Tak więc Abraham – wbrew ludzkiej **nadziei** – zaufał Bożej obietnicy.

(św. Paweł Apostoł *List Do Rzymian 4, 18* (NPD))

Słońce krwawo zachodzi, z nim reszta **nadziei**. (Adam Mickiewicz *Sonetów krymskie, Burza*)

Zgasły dla nas **nadziei** promienie. (Leon Kapliński *Pieśń akademików warszawskich (1856)*)

Ty, który wchodzisz, żegnaj się z **nadzieją**. (Dante Alighieri *Boska Komedia, Piekło*)

Pierwsze przykazanie dotyczy także grzechów przeciw **nadziei**, którymi są rozpacz i *zuchwała ufność*. (*Katechizm Kościoła Katolickiego 2091*)

Istnieją dwa rodzaje *zuchwałej ufności*. Albo człowiek przecenia swoje zdolności (mając **nadzieję** na zbawienie bez pomocy z wysoka), albo też zbyt ufa wszechmocny czy miłosierdziu Bożemu (mając **nadzieję** na otrzymanie przebaczenia bez nawrócenia oraz chwały bez zasługi). (*Katechizm Kościoła Katolickiego 2092*)

Trzymajmy się niewzruszenie **nadziei**, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. (*List do Hebrajczyków 10, 23*)

Potrzebujemy małych i większych **nadziei**, które dzień po dniu podtrzymują nas w drodze. Jednak bez **wielkiej nadziei**, która musi przewyższać pozostałe, są one niewystarczające. Tą **wielką nadzieją** może być jedynie Bóg, (...) nie jakikolwiek bóg, ale ten Bóg, który ma ludzkie oblicze i umiłował nas aż do końca: każdą jednostkę i ludzkość w całości. (*Benedykt XVI Spe salvi 31*)

Pierwszym istotnym miejscem uczenia się **nadziei** jest modlitwa.

(*Benedykt XVI Spe salvi 32*)

Miejmy **nadzieję!**... nie tę lichą, marną,

Co rdzeń spróchniały w wątły kwiat ubiera,

Lecz tę niezłomną, która tkwi jak ziarno

Przyszłych poświęceń w duszy bohatera. (Adam Asnyk, *Miejmy nadzieję!*)

Głupio jest nie mieć **nadziei**. (Ernest Hemingway *Stary człowiek i morze*)

Wybrał Piotr Gawor

Powołani do misji

Rekolekcje oazowe 2025

„Powołani do misji” – tak brzmi temat roku Oazy 2025 i pod tym hasłem również młodzież parafii redemptorystowskich w Polsce przeżywała w dniach 10-26 lipca swoje tegoroczne rekolekcje oazowe.

Najmłodszy uczestnicy swoje rekolekcje Oazy Nowej Drogi (OND) przeżywali w Łomnicy, a rekolekcje prowadził o. Ireneusz Krzywoń CSsR. Uczestnicy I i II stopnia Oazy Nowego Życia spotkali się w Kościelisku, gdzie ich przewodnikami duchowymi byli o. Aleksander Ćwik CSsR oraz o. Almar Suchan CSsR. W rekolekcjach wzięło udział ponad 50 dzieci i młodzieży z naszych wspólnot pod opieką i kierownictwem trzech ojców redemptorystów, wspieranych przez pięciu animatorów i dwóch braci kleryków.

Był to czas głębokiego spotkania z Bogiem, drugim człowiekiem i samym sobą. Uczestnicy przyjechali z różnych parafii redemptorystowskich: z Głogowa, Gliwic, Elbląga, Szczecinka, Krakowa, Tuchowa, Wrocławia, Piotrkowa Trybunalskiego i Torunia. Pomimo różnorodności miejsc i środowisk, szybko stworzyli jedną wspólnotę, w której panowała radość, wiara i wzajemne ubogacenie.

Każdy dzień rekolekcji był drogą – przez modlitwę, rozważanie Słowa Bożego, Eucharystię i adorację – ku większemu otwarciu się na działanie Ducha Świętego. Nie zabrakło również górskich wędrówek. Pogoda sprzyjała, by zdobywać szczyty Tatr, a wędrówka była nie tylko wyzwaniem i przygodą, lecz także formą modlitwy i odkrywania piękna stworzenia. Dla wielu był to czas umocnienia w wierze i doświadczenia, że Kościół naprawdę żyje – młodymi sercami, które pragną świętości.

Czym jest Ruch Światło–Życie?

Ruch Światło–Życie, zwany potocznie Oazą, powstał w Polsce dzięki ks. Franciszkowi Blachnickiemu w latach 60. XX wieku. Jego celem jest wychowanie dojrzałych chrześcijan, ludzi, którzy potrafią łączyć wiarę z codziennym życiem. Stąd właśnie nazwa „Światło–Życie”: światło Bożego słowa i życia sakramentalnego przenika i przemienia codzienność, aby człowiek mógł żyć Ewangelią w rodzinie, szkole, pracy czy wśród przyjaciół.

W Ruchu są dzieci, młodzież i dorośli, a także małżeństwa (Domowy Kościół). Rekolekcje oazowe, takie jak te przeżywane w Łomnicy i Kościelisku, są sercem formacji. To właśnie na nich uczestnicy uczą się modlitwy, pogłębiają wiarę, odkrywają piękno liturgii, doświadczają wspólnoty i przyjaźni, a także przeżywają spotkanie z Chrystusem w sakramentach. Dzięki Oazie wiele młodych osób odnajduje sens życia, rozeznaje swoje powołanie, odkrywa wartość wspólnoty i zaczyna na serio traktować wiarę.

Jedna z uczestniczek tegorocznej Oazy, wspomina czas rekolekcji:

Na Oazę pojechałam trochę z ciekawości, trochę dlatego, że koleżanka mnie namówiła. Na początku było trudno – nowi ludzie, nowa sytuacja, ograniczony dostęp do

Życie parafii

telefonu. Ale już po kilku dniach poczułam, że to miejsce naprawdę inne niż wszystkie. Najbardziej zapadły mi w serce wieczorne adoracje – cisza, śpiew i świadomość, że Jezus naprawdę jest. To właśnie wtedy po raz pierwszy w życiu odważyłam się powiedzieć Bogu, że chcę, żeby On prowadził moje życie. Wróciłam do domu z radością i nową siłą, żeby być świadkiem wśród moich znajomych. I wiem, że Kościół to nie tylko starsze osoby w niedzielę w kościele – Kościół żyje młodymi i ja mogę być jego częścią!

Takie świadectwa pokazują, że Oaza to nie tylko „rekolekcje wakacyjne”, ale prawdziwa szkoła życia chrześcijańskiego, która na długo przynosi owoce.

Radością jest, że Ruch Światło–Życie działa także w naszej parafii. Spotykają się tu grupy dla dzieci i młodzieży tworzące wspólnotę oazową. Razem modlimy się, formujemy, poznajemy Pismo Święte i uczymy się, jak być świadkami Chrystusa w codzienności. W naszej parafii istnieje także **Domowy Kościół**, gałąź Oazy przeznaczona dla małżeństw i całych rodzin. To wspólnota, w której małżonkowie uczą się, jak żyć sakramentem małżeństwa na co dzień i jak razem, jako rodzina, kroczyć za Chrystusem.

Zaproszenie

Jeśli jesteś dzieckiem lub młodym człowiekiem, który chce przeżywać wiarę razem z rówieśnikami, przyjdź na spotkania naszej oazy parafialnej! To szansa na przyjaźń, wspólną modlitwę i odkrycie piękna Kościoła.

Jeśli jesteście małżeństwem, które pragnie pogłębić swoją relację, budować jedność i wspólnie wzrastać w wierze – zapraszamy Was do **Domowego Kościoła**.

Oaza to wspólnota dla każdego – dla dzieci, młodzieży, dorosłych i całych rodzin. To przestrzeń, gdzie można odkrywać Boga, doświadczyć Kościoła jako domu i wzrastać w miłości.

o. Ireneusz Krzywoń CSsR

PIĄTEK W SANKTUARIUM

Piątek, 3 października 2025

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja VI Spotkanie z Weroniką

Wielu było **gardzących** Jezusem podczas drogi na Golgotę. Współczujących niewielu. Współczująca czynem może tylko jedna Weronika...

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Ba 1, 15-22; Ps 79; **Łk 10, 13-16**

Kto was słucha, Mnie słucha, a kto wami gardzi, Mną gardzi. (Łk 10,16)

Czy potrafimy tak mówić o Nim, by nas **słuchano**?

15.00 Godzina Miłosierdzia

W pewnej chwili powiedział mi Pan: (...) „Tu duszy nic pomóc nie mogę, chociaż Bogiem jestem, bo ona Mną **gardzi**; mając wolną wolę może Mną **gardzić**, albo miłować Mnie.”

(Św. Faustyna, Dzienniczek 580)

Nasza **wolność** ograniczeniem Boga!

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

[Istotą grzechu śmiertelnego jest] (...) wyraźne i formalne **wzgardzenie** Bogiem i bliźnim.

(Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 17)

Piątek, 10 października 2025

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja VII Jezus ponownie upada pod ciężarem krzyża

Co czuli uczniowie, którzy trzy lata z Nim byli widząc Mistrza leżącego na ziemi?

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Jł 1, 13-15; 2, 1-2; Ps 9; **Łk 11, 15-26**

Kto nie jest ze Mną, jest przeciwko Mnie; a kto nie zbiera ze Mną, ten rozprasza. (Łk 11,23)

Obojętność religijna jest byciem **przeciwko** Bogu.

15.00 Godzina Miłosierdzia

Wieczorem w czasie benedykcji, chwilę dusza moja obcowała z Bogiem Ojcem (...) i usłyszałam w duszy te słowa: - *Nie lękaj się, córko Moja niczego, wszyscy **przeciwnicy** rozbijają się u nóg Moich.* (Św. Faustyna, Dzienniczek 626)

Można sądzić, że nie chodzi tylko o **przeciwników** Faustyny.

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Człowiek wie przecież z bolesnego doświadczenia, że świadomym i dobrowolnym aktem swej woli może zawrócić i iść w kierunku **przeciwnym woli Bożej**, oddalając się w ten sposób od Niego (*aversio a Deo*), odrzucając komunie miłości z Nim, odrywając się od zasady życia, którą jest On, a zatem wybierając *śmierć*. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 17)

Stąd grzech śmiertelny.

Życie sanktuarium

Piątek, 17 października 2025

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja VIII Spotkanie z płaczącymi niewiastami

Nieskrywany płacz kobiet, choć nie był dobrze widziany przez władze, skłonił Jezusa do wygłoszenia jednej z ostatnich nauk.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Rz 4, 1-8; Ps 32; Łk 12, 1-7

Nie ma bowiem nic ukrytego, co by nie wyszło na jaw, ani nic tajemnego, co by się nie stało wiadome. (Łk 12,2)

I to, czego wstydzimy się sami przed sobą i o czym chcielibyśmy zapomnieć, będzie nam przypomniane.

15.00 Godzina Miłosierdzia

Bóg duszę wspiera niejako potajemnie. I wie Bóg, co może dopuścić na duszę.

(Św. Faustyna, Dzienniczek 97)

Sami nie wiemy jak wychodzimy z kłopotów i ile potrafimy wytrzymać. Kiedyś **dowiemy się**.

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Tajemnica nieprawości już bowiem działa. (2Tes 2,7)

Bóg czyni dobro w **tajemniczy** dla nas sposób. Zło próbuje się pod ten sposób podszywać.

Piątek, 24 października 2025

8.00 Droga Krzyżowa; Stacja IX Jezus jeszcze raz upada pod krzyżem

Upadki Jezusa pod krzyżem były symbolem **walki**, jaką człowiek toczy z **prawem grzechu**.

12.00 Głębia Słowa południowej Eucharystii: Rz 7, 18-25a; Ps 119; Łk 12, 54-59

A zatem stwierdzam w sobie to prawo, że gdy chcę czynić dobro, narzuca mi się zło. (...) prawo, które toczy walkę z prawem mojego umysłu i bierze mnie w niewolę pod prawo grzechu mieszkającego w moich członkach. (Rz 7, 21-23)

Chrystus jako jedyny człowiek był wolny od **prawa grzechu**, ale tę **walkę** znał.

15.00 Godzina Miłosierdzia

O Boże, Któryś jest samą litością dla największych grzeszników szczerze pokutujących; im większy grzesznik, tym ma większe **prawo** do miłosierdzia Bożego.

(Św. Faustyna, Dzienniczek 243)

Prawo do miłosierdzia Bożego niweluje **prawo grzechu**.

6.00 – 19.00 Okazja do sakramentu pokuty i pojednania

Jezus kładzie wielki nacisk na pojednanie braterskie (...), a także gdy wpaja **prawo** przebaczenia: przebaczenia, które każdy otrzymuje w takiej mierze, w jakiej sam umie przebaczać. (Adh. JP II Reconciliatio et paenitentia, 26)

Do **prawa grzechu**, **prawa** do miłosierdzia Bożego dochodzi **prawo** przebaczenia.

On pocieszy wasze serca

Każdego roku, w czasie wakacji i nie tylko, Domowy Kościół, gałąź rodzinna Ruchu Światło Życie, organizuje rekolekcje formacyjne. Jako członkowie tej wspólnoty uczestniczymy w nich by budować swoją wiarę, przeżywać bycie wspólnotą, ubogacać się świadectwem małżeństw, które chcą być w Kościele i włączać się w życie parafii oraz całego Kościoła, tworzącego wspólnotę wspólnot. Rekolekcje to czas, w którym możemy codziennie razem duchowo wzrastać: uczestniczyć w Eucharystii, w modlitwach, adoracjach oraz poświęconych wybranemu tematowi konferencjach. Po ćwiczeniach duchowych znajdujemy chwilę na budowanie relacji, poprzez uczestnictwo w zabawach, spacerach czy rozmowach o codziennym życiu.

Rekolekcje pt. *On pocieszy wasze serca*, które przeżywalismy w położonej koło Zakopanego Czarnej Górze, były poświęcone poznawaniu Boga Ojca i Jego wielkiej miłości do nas, jako swoich dzieci. Był to czas przemiany naszych wyobrażeń na temat Boga, którego obraz często ukształtowany na podstawie naszego ziemskiego ojca jest fałszywy.

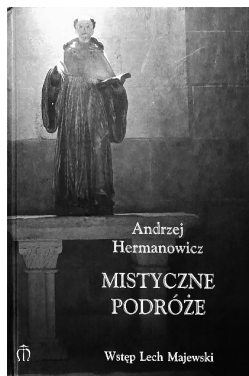
To także czas poznawania siebie, jako rodziców, dziadków, osób, które mają świadectwem swojego życia przekazywać swoim dzieciom, wnukom, znajomym swoją wiarę i hierarchię wartości.

Oazę modlitwy przeżywalismy w tym roku w towarzystwie naszych wnuków, którzy po raz pierwszy brali udział w takim wydarzeniu. Patrzenie jak dzień po dniu zmieniają oni swoje podejście do bycia na tych rekolekcjach, nas, jako dziadków, którzy widzieli wiele przemian, mile zaskoczyło. Pytanie na koniec: „Babciu, dziadku, czy za rok też tu przyjedziemy?” bardzo nas ucieszyło, bo zobaczyliśmy, że jeżeli naszą rodzinę odda się w opiekę Bogu, to On przemienia, uzdrawia i pociesza, a zarazem kieruje nas na właściwą drogę. Dzisiaj, widząc trzech braci służących w czasie Eucharystii przy ołtarzu, rośnie nasza wdzięczność za *wielkie rzeczy, które Pan nam uczynił*.

Tolle et lege

Wakacje, wakacje i ... po wakacjach. Czy aby na pewno? Czy nie kusi nas, aby jeszcze chociaż na chwilę pobyc poza domem i oddać się wspomnieniom minionego lata lub dopiero planować udać się w podróż? Jakby nie pa-trzeć, dzisiaj oddamy się książkowym podróżom, a nawet mistycznym podróżom. Autorem *Mistycznych podróży* jest lekarz, **Andrzej Hermanowicz**, który wiele lat temu wyemigrował do Niemiec gdzie mieszka i pracuje. Nigdy nie zerwał kontaktów z Polską i z językiem polskim. Istotny jest również zawód autora, ponieważ medyk, jak mało kto potrafi właściwie ocenić, kiedy możemy mieć do czynienia z cudem istnienia. To jest dosyć istotne przy pierwszej podróży, o której za chwilę. Książka jest zbiorem relacji z kilku podróży autora w różne miejsca świata. A trzeba wiedzieć, że podróże są w ogóle dla autora bardzo ważną sferą życia. Jak sam pisze, poza zawodowym powołaniem to one wypełniają jego czas, ale przede wszystkim pozwalają na lepsze zrozumienie rzeczywistości, a także stają u podstaw tytułowych mistycznych doświadczeń.

Spróbujmy opowiedzieć o kilku. Zaczynamy od Turynu i słynnego całunu, uznawanego za wizerunek zmarłego Jezusa Chrystusa. Ten, można powiedzieć negatywowo obraz wzbudza od wieków wiele emocji wśród głęboko przekonanych o jego autentyczności, jak i jego zdecydowanych przeciwników, wysuwających co rusz nowe argumenty przeciw jego autentyczności. Hermanowicz podchodzi do tematu w dwojako: jako człowiek wierzący i jako lekarz. I wydaje się, że właśnie ten punkt widzenia staje się najbardziej atrakcyjny dla samej opowieści. Przytacza kilka wręcz naukowych i medycznych dowodów na autentyczność wizerunku człowieka niewątpliwie ukrzyżowanego. Ale to nie koniec argumentów. O pozostałych musicie przeczytać sami.

Kolejną opowieść stanowi wyprawa na górę Synaj oraz klasztor św. Katarzyny w Egipcie. To opowieść dla tych, którzy poza plażą i drinkami pragną zobaczyć i przeżyć coś więcej. Góra Synaj, inaczej Góra Mojżesza to Święta Góra, Góra Ołtarz, na którą Mojżesz wchodził rozmawiać z Bogiem. Tam otrzymał tablice z przykazaniami, które stały się fundamentem prawa i moralności dla Żydów i chrześcijan, ale nie tylko. Z kolei klasztor św. Katarzyny jest jednym z najstarszych klasztorów. Zbudowany w VI wieku do dzisiaj zachował swój pierwotny charakter. Ominęły go większe katastrofy, choć niejednokrotnie musiał się bronić np. przed atakującymi Beduinami. Warto wspomnieć, że cieszył się swoją niezależnością, a sam Mahomet wystawił mu świadectwo „nietykalności”. Do jego obrony w czasie wojen krzyżowych stworzono nawet specjalny Zakon Świętego Syjonu. W klasztorze można zobaczyć jedną z największych i najstarszych kolekcji ikon, które uniknęły zagłady w czasach tzw. ikonoklazmu. Imponująca jest także biblioteka klasztorna z kilkoma tysiącami rękopisów, w dużej części jeszcze nieopracowanych. Zbiory sztuki przechowywane w klasztorze można porównać tylko do zbiorów watykańskich. To jest niestety także powód do obaw przed zbyt wścibskimi turystami lub wręcz złodziejami, którzy lubią nazywać się poszukiwaczami skarbów. Aby zminimalizować taką ewentualność, nasz autor proponuje nawet wprowadzić ograniczenia ruchu turystycznego wzorem góry Athos – przedmiotem jego kolejnej opowieści.

Góra Athos lub Republika Mnichów jest rzeczywiście strzeżona bardzo dokładnie. Zajmuje 360 kilometrów kwadratowych (60 długości i 12 szerokości), obejmując cały najdalej na wschód wysunięty „palec” Półwyspu Chalcydyckiego. Dostać się tam można tylko na mocy specjalnego zezwolenia. Dzienny limit wynosi 12 nieprawosławnych i 110 prawosławnych. Kobiętom wstęp jest surowo zabroniony. W Republice funkcjonuje obecnie 17 klasztorów greckich oraz po jednym serbskim, rosyjskim i bułgarskim. Nie trzeba dodawać, ile skarbów można zobaczyć mając szczęście dostania się na górę Athos. Przy czym nawet największe skarby nie mogą przyćmić duchowych czy wręcz mistycznych przeżyć obcowania w przestrzeni absolutnego Sacrum.

Zachęcam wszystkich do sięgnięcia po książkę Andrzeja Hermanowicza, tym bardziej, że zainteresowanie z jakim się spotkała spowodowało wydawanie dalszych części *Mistycznych podróży* przez Księgarnię św. Jacka w Katowicach.

Tomasz Iwasiów

KRONIKA PARAFIALNA

ZMARLI

„On odkupi Izraela ze wszystkich jego grzechów” (Ps 130,8)

Marek Majda l.61,
Stanisław Hanusiewicz l.80
Maria Sołtys l. 76
Leokadia Kiersznicka l. 94
Stanisław Chiliński l. 75
Jan Żaczek l. 90
Barbara Płatun l. 77
Longina Wroniszewska l. 95
Józef Filip l. 91
Cezary Pawłowski l. 75
Miroslaw Wszolek l. 72
Lech Mazurek l. 89
Krystyna Niedopytalska l. 89
Teresa Nowacka l. 82
Irena Majcher l. 83
Władysława Waclawska l. 85
Ryszarda Lauer l. 72
Hanna Słowińska l. 100
Leokadia Wojnowska l. 93
Elżbieta Trelko l. 69
Maria Płopa l. 71
Marian Sułycha l. 64
Janina Wasilewska l. 97
Janina Suchańska l. 87
Waldemar Lorber l. 83
Krzysztof Sz wajcowski l. 38

CHRZTY

„Podobają się Panu ci, którzy się Go boją...” (Ps 147,11)

Antoni	Maciej Fularowicz,
Księżyk,	Dominik Klepacki,
Iwo Ziach,	Olaf Baratyński,
Noe Suder,	Michał Kręciszek,
Karol	Hanna Włodarczyk.
Cecotka,	

ZAPROSZENIA

Transmisja Mszy św. przez stronę internetową:

www.krzyz-gliwice.pl

w niedzielę o godz. 9:30. Transmisja Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy we wtorek o godz. 18:00 przez TV IMPERIUM oraz stronę www.krzyz-gliwice.pl

- 03.10 od godz. 9:00 odwiedziny chorych.
- 05.10 po Mszy św. o godz. 8:00 zmiana tajemnic Żywego Różańca.
- 13.10 o godz. 18:00 Apel Fatimski i o godz. 18:30 Msza św.
- 17.10 wspomnienie św. Gerarda Majelli.

Nabożeństwo Różańcowe w dni powszednie (z wyjątkiem wtorku) o godz. 18:00, a w niedzielę o godz. 17:30.

Piątek Miłosierdzia:

Adoracja od 6:00 do 19:00. Droga Krzyżowa o 8:00, Eucharystia o 12:00, Koronka do Bożego Miłosierdzia o 15:00. Spowiedź od 6:00 do 9:00.

Kancelaria parafialna czynna: we wtorek i czwartek od 10:00 do 11:00 i od 16:00 do 17:00.

Biuro Radia Maryja – wtorek 9:00-9:45.

Poradnia Życia Rodzinnego – środa 17:00-19:00, Dom parafialny, ul. Daszyńskiego 4.

Msze Święte

Dni powszednie:

6:00, 7:00, 8:30, 18:30

Niedziele:

6:30, 8:00, 9:30, 11:00,
12:30, 16:00, 18:00 i 19:30

ŚLUBY

„Jak dobry jest Bóg dla prawych” (Ps 73,1)

Paweł Piórkowski – Irena Grzesik
Adrian Jaskólski - Małgorzata Małek
Mykola Svintsitskyi - Iryna Storachak
Adrian Kontny – Laura Majnusz

PISMO REDAGUJĄ

Być Kościołem

Kontakt: tel. 32 231 44 70
bk.cssr@gmail.com

o. Stanisław Madejczyk
o. Ireneusz Krzywoń
o. Sławomir Pawłowicz
Jadwiga Drągowska
Przemysław Drągowski
Aleksandra Gawor

Piotr Gawor
Michaela Kompała
Krzysztof Kwiecień
Daria Mościńska
Gabriela Ogonowska
Zbigniew Ogonowski

HADES

CENTRUM POGRZEBOWE
& KREMATORIUM

INFOLINIA 24/7

 607 312 319

ul. Wolności 209 | Zabrze

- ♣ KREMACJA
- ♣ TRUMNY
- ♣ POCHÓWEK
- ♣ URNY
- ♣ CEREMONIE
- ♣ POMNIKI

Usługi
Funeralne
Premium

Chrzcziny • Urodziny • Wesela • Rocznice • Stypy

DWOREK U HRABIEGO
a ceny dla każdego

Świątokrzyska 6
605 123 250
Gliwice (2 min z kościoła)

Ośrodek Szkolenia Kierowców

 DZIWISZ

Krzysztof Dziwisz

Gliwice
ul. Koziołska 1a (LO nr 4)

tel. 801-50 86 32
www.osk-dziwisz.pl

wygodne
ubrania
dla kobiet

maria szyme

Jana Śliwki 21
Gliwice
www.mariaszyme.pl

**APTEKA
ZDROWIT**

 **Apteka
Zdrowit**

Gliwice

ul. Sobieskiego 2

Pon-Pt 7:00-20:00
Sobota 8:00-16:00
tel. 32 231 26 26